

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 8C/63/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115202054
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Otília Doláková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2018:1115202054.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I pred sudkyňou JUDr. Otíliou Dolákovou v právnej veci žalobcu: Spotrebiteľské združenie OSA, Fedinova č. 9, 851 01 Bratislava, IČO: 42 260 086, zastúpený právnym zástupcom: HKP Legal, s. r. o. Sasinkova č. 6, 811 08 Bratislava, IČO: 36 727 334, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova č. 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený právnym zástupcom: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., Kubániho č. 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 304, 49 eur spolu s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu zamietla.

II. Súd žalovanému nárok na náhradu trov konania priznáva v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 22. 01. 2015 domáhal proti žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 304, 49 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5, 05 % ročne z tejto sumy od 21. 01. 2015 až do zaplatenia, a náhrady trov konania, a to podľa ustanovenia § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

2. Žalobca v žalobe uviedol, že ako postupník uzatvoril dňa 10. 11. 2014 s postupcom Z. E. zmluvu o postúpení pohľadávok. Predmetom zmluvy bolo postúpenie pohľadávky predstavujúcej bezdôvodné obohatenie žalovaného, ktoré vzniklo na základe úhrad postupcu vo výške 304, 49 eur v prospech žalovaného nad rámec istiny reálne vyplateného úveru, vrátane príslušenstva a všetkých práv s ňou spojených. Postupca listom zo dňa 10. 11. 2014 oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky na postupníka. Dňa 18. 11. 2010 uzatvoril postupca Z. E. so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere, na základe mal byť postupcovi poskytnutý úver vo výške 1 380 eur. Postupca sa dostal s úhradou splátok mesačne 73, 94 eur, do omeškania, preto žalovaný využil právo podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka a dňa 21. 07. 2014 podal proti postupcovi na Okresný súd Trenčín žalobu o zaplatenie 1 619, 65 eur s príslušenstvom pod č. k. 21C 133/2014, ktorú súd dňa 27. 11. 2014 zamietol. Podľa žalobcu, z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že žalovaný sa na úkor postupcu bezdôvodne obohatil tým, že prijal od neho plnenia, na ktoré nemal nárok. Postupca uhradil žalovanému sumu 1 485, 83 eur, pričom žalovaný mal nárok na vrátenie iba reálne poskytnutej sumy 1 181, 34 eur, a tak bezdôvodné obohatenie žalovaného predstavuje sumu 304, 49 eur. Bezdôvodné obohatenie vo výške 304, 49 eur predstavuje sumu 8, 49 eur z úhrady dňa 23. 04. 2012 vo výške 74 eur, sumu 148 eur, ktorú dňa 13. 06. 2012 zaplatil postupca žalovanému a sumu 148 eur, ktorú zaplatil postupca žalovanému dňa 12. 09. 2012. Na vrátenie vymáhanej sumy bol žalovaný vyzvaný žalobcom výzvou zo dňa 09. 01. 2015, pričom prílohu tejto výzvy bolo i oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 10. 11. 2014. Keďže žalovaný vymáhané bezdôvodné obohatenie na základe tejto výzvy žalobcovi nezaplatil, domáha tak sa jeho zaplatenia súdnou cestou.

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním doručeným súdu dňa 02. 12. 2015, čl. 28. Žalovaný namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, pretože nadobúdanie pohľadávok od spotrebiteľov na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, odporuje činnosti spotrebiteľských združení podľa ustanovenia § 25 ods. 1, 2 č. 250/2007 Z. z. Z ustanovení § 25 ods. 1, 2 tohto zákona vyplýva, že účelom existencie združenia na ochranu spotrebiteľa je zastupovanie spotrebiteľa, poskytovanie mu pomoci, prípadne podanie návrhu na začatie konania na súd vo veci ochrany spotrebiteľa. Žalovaný nenapáda spôsobilosť pohľadávky spotrebiteľa na postúpenie, avšak nie združeniu na ochranu spotrebiteľa. Žalovaný napáda, že žalobca vzhľadom na jeho špecifické postavenie vyplývajúce mu zo zákona a rozsahu jeho zákonom určených oprávnení, nie je oprávnený nadobúdať od spotrebiteľa jeho prípadné nároky, ale je oprávnený spotrebiteľa vo veci týchto nárokov iba zastupovať. Ustanovenie § 25 ods. 2 tohto zákona je kogentným ustanovením, pretože upravuje čo združenie vo vzťahu ku spotrebiteľovi môže robiť. Účelom zákona odporuje, ak združenie nadobúda majetkové nároky spotrebiteľa na svoj účet za účelom ich ďalšieho vymáhania vo vlastnom mene a na vlastný účet. Ustanovenie § 25 tohto zákona je normou, ktorá priznáva združeniu určité oprávnenie, ktoré bežné združenia nemajú a súčasne špecifické oprávnenia združenia i limituje. Žalobca ako združenie na ochranu spotrebiteľa tak nemohol platne nadobudnúť od spotrebiteľa žiadny nárok, pretože mohol len poskytovať pomoc spotrebiteľovi pri prípadnom súdnom uplatnení nároku spotrebiteľa. Preto zmluvu o postúpení pohľadávky považuje za neplatný právny úkon podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, pretože odporuje zmyslu ustanovenia § 25 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z. z.. Žalovaný ďalej namietal, že uplatnený nárok je premlčaný, pretože žaloba na súd bola podaná dňa 22. 01. 2015 po dvojročnej subjektívnej premlčacej lehote.

4. Súd vo veci vykonal dokazovania listinnými dôkazmi predloženými obomi stranami počas celého konania, výsluchom postupcu Miroslava Kršáka na dožiadanom Okresnom súde Trenčín, ako aj všetkými listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise.

5. Súd na základe vykonaného dokazovania ustálil, že dňa 18. 11. 2010 uzatvoril postupca Z. E. so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej mal byť postupcovi poskytnutý úver. Súčasťou zmluvy sú zmluvné dojednania o revolvingovom úvere. Zmluvné strany sa dohodli, že splatnosť úveru je 42 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru je 73, 94 eur, dátum prvej splatnosti splátky bol 16. 01. 2011 a dohodnutý dátum poslednej splátky 16. 06. 2014. Nominálna výška úveru bola 3 105, 48 eur, reálne vyplatená výška úveru postupcovi bola 1 181, 34 eur a žalobcom splatená čiastka úveru bola 1 485, 83 eur.

6. Postupca sa dostal s úhradou splátok do omeškania a preto žalovaný dňa 02. 01. 2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

7. Žalovaný dňa 21. 07. 2014 podal proti postupcovi na Okresný súd Trenčín žalobu o zaplatenie finančnej čiastky 1 619, 65 eur s príslušenstvom, ktorá predstavovala podľa žalovaného nezaplatenú časť poskytnutého úveru a zmluvnú pokutu podľa ustanovenia čl. 14 bod. 14. 1 tejto zmluvy (zo žaloby nevyplýva akú sumu predstavuje nesplatená časť úveru a akú zmluvná pokuta). Okresný súd Trenčín rozsudkom pod č. k. 21C 133/2014 zo dňa 27. 11. 2014 žalobu zamietol. V tomto rozsudku súd vo výroku III. pripustil vstup vedľajšieho účastníka Spotrebiteľské združenie OSA (nášho žalobcu). Z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, kedy žalobca vstúpil do konania a podľa žalobcu to malo byť niekedy v októbri 2014, ešte pred rozhodnutím súdu. Krajský súd v Trenčíne rozhodujúci vo veci na základe odvolania žalovaného proti tomuto rozsudku, uznesením č. k. 17Co 98/2015 zo dňa 25. 02. 2015, pripustil jeho späťvzatie žalovaným, rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a konanie zastavil.

8. Žalobca ako postupník uzatvoril dňa 10. 11. 2014 s postupcom Miroslavom Kršákom zmluvu o postúpení pohľadávok. Kópia tejto zmluvy podpísanej obomi zmluvnými stranami predložil žalobca súdu až počas konania na vyžiadanie súdu. Ešte pred uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky, doručil žalobca postupcovi Z. E. list datovaný dňa 01. 10. 2014, ktorý súdu doručil postupca, v ktorom žalobca ako spotrebiteľské združenie oslovilo postupcu s ponukou právneho zastúpenia vo veci vydania bezdôvodného obohatenia spolupracujúcou advokátskou kanceláriou. V tomto liste žalobca dal do pozornosti postupcovi aj alternatívu odkúpenia jeho pohľadávky z titulu bezdôvodného obohatenia žalovaným, čím by sa eliminovalo riziko náhrady trov konania v prípade neúspechu. Postupca počas konania súdu písomne neuviedol, ani počas jeho výsluchu na dožiadanom súde, kedy mu tento list bol doručený. Predmetom zmluvy bolo postúpenie pohľadávky predstavujúcej bezdôvodné obohatenie

žalovaného, ktoré vzniklo na základe úhrad postupcu vo výške 304, 49 eur v prospech žalovaného nad rámec istiny reálne poskytnutého úveru, vrátane príslušenstva a všetkých práv s ňou spojených. Postupca listom zo dňa 10. 11. 2014 mal oznámiť žalovanému postúpenie pohľadávky na postupníka, čo žalobca preukazoval uvedeným listom, ktorý však nie je podpísaný postupcom. Žalobca uvádzal, že takéto oznámenie podpísané postupcom bolo doručené žalovanému poštou, čo preukazoval fotokópiou podacieho lístku, z ktorého vyplýva, že oznámenie bolo doručované poštou dňa 08. 01. 2015 z pošty Bratislava 17.

9. Žalobca je v Evidencii občianskych združení Ministerstva vnútra SR evidovaný ako občianske združenie od 26. 01. 2012 v oblasti činnosti spotrebiteľskej.

10. Podľa ustanovenia § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa ustanovenia § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa ustanovenia § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa ustanovenia § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa ustanovenia § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa ustanovenia § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka Ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihladne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat.

Podľa ustanovenia § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov združenie môže podať návrh na vydanie predbežného opatrenia podľa § 21 ods. 1 orgánu dozoru alebo návrh na začatie konania na súde vo veci ochrany práv spotrebiteľov, a to vrátane konania vo veci ochrany kolektívnych záujmov spotrebiteľov, alebo môže byť účastníkom konania

a) ak sú takéto ciele hlavnou náplňou jeho činnosti alebo

b) je uvedené v zozname oprávnených osôb vedenom Európskou komisiou (ďalej len "zoznam oprávnených osôb"), bez toho, aby bolo dotknuté právo súdu preskúmať, či je tento subjekt oprávnený v danom prípade podať návrh na začatie konania.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov združenie podľa odseku 1 môže na základe plnomocenstva zastupovať spotrebiteľa v konaniach pred štátnymi orgánmi o uplatňovaní jeho práv vrátane náhrady ujmy spôsobenej porušením práv spotrebiteľa.

11. Žalobca sa v danej veci domáha vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 304, 49 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5, 05 % ročne z tejto sumy od 21. 01. 2015 až do zaplatenia, to podľa ustanovenia § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Podľa žalobcu z rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 21C 133/2014 zo dňa 27. 11. 2014, ktorým súd žalobu žalovaného proti postupcovi

o zaplataenie nesplatennej časti úveru a zmluvnej pokuty, zamietol, vyplýva, že žalovaný sa na úkor postupcu bezdôvodne obohatil tým, že prijal od neho plnenia, na ktoré nemal nárok. Postupca uhradil žalovanému sumu 1 485, 83 eur, pričom žalovaný mal nárok na vrátenie iba reálne poskytnutej sumy 1 181, 34 eur, a tak bezdôvodné obohatenie žalovaného predstavuje sumu 304, 49 eur. Bezdôvodné obohatenie vo výške 304, 49 eur predstavuje sumu 8, 49 eur z úhrady dňa 23. 04. 2012 vo výške 74 eur, sumu 148 eur, ktorú dňa 13. 06. 2012 zaplatil postupca žalovanému a sumu 148 eur, ktorú zaplatil postupca žalovanému dňa 12. 09. 2012.

12. Žalovaný v danej veci hneď v úvode konania, namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Námietku odôvodnil tým, že žalobca ako združenie na ochranu spotrebiteľa, ktorého činnosť, je upravená v ustanoveniach § 25 ods. 1, 2 zákona č. 250/2007 Z. z., nemôže podľa týchto ustanovení zákona a zmyslu zákona, nadobúdať (odkupovať) pohľadávky od spotrebiteľov na základe zmluvy o postúpení pohľadávky. Účelom zákona je zastupovanie spotrebiteľa, poskytovanie mu pomoci, prípadne podanie návrhu na začatie konania na súd vo veci ochrany spotrebiteľa, a nie nadobúdanie majetkových nárokov spotrebiteľa na svoj účet za účelom ich ďalšieho vymáhania vo vlastnom mene a na vlastný účet. Takáto činnosť žalobcu odporuje činnosti spotrebiteľských združení kognitívne upravených v ustanoveniach § 25 ods. 1, 2 č. 250/2007 Z. z., a preto i zmluva o postúpení pohľadávky uzatvorená s postupcom je absolútne neplatná podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, pretože odporuje uvedeným ustanoveniam zákona. Žalovaný poukazoval na to, že u žalobcu ide o opakovanú takúto činnosť, keďže žalobca podal na tunajší súd už viac takýchto žalôb, len s inými postupcami. Žalobca ako združenie na ochranu spotrebiteľa tak nemohol platne nadobudnúť od spotrebiteľa žiadny nárok. Žalobca s touto námietkou nesúhlasil. Poukazoval na to, že oprávnenie nadobudnúť pohľadávku tretej osoby žalobcom, nie je žiadnym spôsobom v žiadnom právnom predpise obmedzené, zakázané, žalobca v tejto aktivite nie je žiadnym spôsobom právne limitovaný, preto zmluva o postúpení pohľadávky, ktorú uzatvoril s postupcom je platná.

13. Súd po preskúmaní argumentácie oboch strán vo veci námietky žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tejto veci (bod 12 rozsudku), ustálil, že táto námietka žalovaného je dôvodná. Súd súladne s argumentáciou žalovaného, má za to, že žalobca ako združenie na ochranu spotrebiteľa, nemôže podľa ustanovenia § 25 ods. 1, 2 zákona č. 250/2007 Z. z., nadobúdať (odkupovať) pohľadávky od spotrebiteľov na základe zmluvy o postúpení pohľadávky. Činnosť združenia na ochranu spotrebiteľa, je upravená v zákone č. 250/2007 Z. z., ktorý je lex specialis k ostatným právnym predpisom. Iba v tomto zákone je kognitívne (žalobca sa od tejto právnej úpravy nemôže odchyliť) upravený rozsah činnosti (konkrétne oprávnenia) združenia na ochranu spotrebiteľa, vychádzajúc zo zmyslu a účelu existencie takéhoto združenia, z čoho vyplýva, že iné ako v týchto ustanoveniach uvedené činnosti združenie na ochranu spotrebiteľa realizovať nemôže. Podľa názoru súdu, vychádzajúc z tejto právnej úpravy, účelom činnosti združenia na ochranu spotrebiteľa je zastupovanie spotrebiteľa, poskytovanie mu pomoci, prípadne podanie návrhu na začatie konania na súd vo veci ochrany spotrebiteľa, ale nie nadobúdanie majetkových nárokov spotrebiteľa na svoj účet za účelom ich ďalšieho vymáhania vo vlastnom mene a na vlastný účet. Takáto činnosť žalobcu skutočne je v rozpore s ustanoveniami § 25 ods. 1, 2 č. 250/2007 Z. z.. Preto i zmluva o postúpení pohľadávky uzatvorená s postupcom, ktorej uzatvorenie nie je v súlade s ustanoveniami § 25 ods. 1, 2 zákona č. 250/2007 Z. z. je absolútne neplatná podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, pretože odporuje uvedeným ustanoveniam zákona. Vzhľadom na uvedené právne vyhodnotenie tejto námietky, tak súd žalobu žalobcu zamietol z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalobcu v tejto veci. S poukazom na tento záver súdu, sa súd už následne nezaoberal (skutkovo, ani právne, a preto nevykonával ani ďalšie dokazovanie) žalovaným počas konania ďalšími namietanými skutočnosťami, vychádzajúc najmä z nejasej výpovede postupcu na dožiadanom súde, týkajúcimi sa zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorá by mohli mať podľa žalovaného za následok neplatnosť tejto zmluvy i z iného dôvodu (či postupca zmluvu o postúpení pohľadávky skutočne sám podpísal a ak áno, kedy, či postupca sám podpísal oznámenie o postúpení pohľadávky žalobcovi, či ho doručoval žalovanému, keďže bolo doručované z pošty v Bratislave, a nie z bydliska postupcu, a či ak postupca skutočne niečo podpisoval, vedel čo podpisuje a aké to bude mať pre neho následky).

14. Žalovaný počas konania v tejto veci ďalej namietal, že uplatnený nárok je premlčaný, pretože žaloba na súd bola podaná dňa 22. 01. 2015 po dvojročnej subjektívnej premlčacej lehote. Žalobca s touto námietkou žalovaného nesúhlasil. Argumentoval tým, že subjektívna dvojročná premlčacia lehota mohla začať plynúť najskôr po tom ako sa v žalobe v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín,

žalobca vyjadril a podal návrh na vstup do konania, čo bolo niekedy v mesiaci október 2014 (presný dátum žalobca nevedel uviesť, uvádzal, že by si musel naštudovať samotný spis na Okresnom súde Trenčín č. k. 21C 133/2014, aby zistil presné dátumy). V uvedenom vyjadrení už žalobca namietal bezdôvodné obohatenie, ktoré vzniklo na strane žalovaného. Žalobca nemal vedomosť o tom, kedy bolo postupcovi súdom doručené ich vyjadrenie, v ktorom namietali bezdôvodné obohatenie, a tak sa postupca dozvedel o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na úkor postupcu obohatil. Je možné, že takéto vyjadrenie žalobcu bolo doručené postupcovi ešte pred rozhodnutím vo veci, alebo až po rozhodnutí vo veci napr. spolu s rozsudkom. Rozsudok súd vyhlásil dňa 27. 11. 2014. Ale preukázateľne, podľa žalobcu, vedel postupca že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil pred podpisom samotnej zmluvy o postúpení pohľadávky, keďže mu bol preukázateľne doručený list žalobcu zo dňa 01. 10. 2014, kde žalobca tieto skutočnosti postupcovi uviedol a na základe práve tohto listu došlo nakoniec k uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávky. Následne dňa 10. 11. 2014 došlo k uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávky s postupcom a žaloba na súd bola podaná dňa 22.01.2015.

15. Súd po preskúmaní argumentácie oboch strán vo veci námietky žalovaného o premlčaní žalobcom uplatneného nároku (bod 14 rozsudku), ustálil, že táto námietka žalovaného je nedôvodná. Súd má za to, že podľa ustanovenia § 111 a § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, sa predmetný nárok mohol premlčať za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený (postupca) dozvedel, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, pričom zmena v osobe oprávneného na základe zmluvy o postúpení pohľadávky nemá vplyv na plynutie premlčacej doby. Na základe vykonaného dokazovania súd ustálil, že postupca sa mohol dozvedel o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil na základe listu zo dňa 01. 10. 2014, ktorý súdu doručil sám postupca, v ktorom žalobca ako spotrebiteľské združenie oslovilo postupcu s ponukou právneho zastúpenia vo veci vydania bezdôvodného obohatenia spolupracujúcou advokátskou kanceláriou. V tomto liste žalobca dal do pozornosti postupcovi aj alternatívu odkúpenia jeho pohľadávky z titulu bezdôvodného obohatenia žalovaným, čím by sa eliminovalo riziko náhrady trov konania v prípade neúspechu. Z výsluchu postupcu súd nezistil, kedy mu uvedený list doručený. Súd nezistil z vykonaného dokazovania, a žalobca ani žalovaný tieto skutočnosti nevedeli uviesť, kedy bolo postupcovi súdom doručený návrh žalobcu na vstup do konania a jeho vyjadrenie k žalobe, či to mohlo byť prípadne skôr ako v októbri 2014, avšak určite po 21. 07. 2014, kedy bola žaloba na Okresný súd Trenčín podaná. Vzhľadom na tieto skutočnosti, najmä na uzatvorenie zmluvy o postúpení pohľadávky dňa 10. 11. 2014, tak súd ustálil, že subjektívna dvojročná premlčacia lehota začala v tejto veci plynúť dňom 01. 11. 2014, kedy s najväčšou pravdepodobnosťou už postupcovi bol doručený list žalobcu zo dňa 01. 10. 2014, prípadne dňa 10. 11. 2014, kedy postupca zmluvu o postúpení pohľadávky so žalobcom uzatvoril. Keďže žaloba v danej veci bola žalobcom podaná dňa 22. 01. 2015, teda v premlčacej lehote, je námietka žalovaného o premlčaní nedôvodná.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti tak súd žalobu žalobcu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie.

17. Súd o trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že priznal úspešnému žalovanému, keďže súd nevyhovel žalobcovi a žalobu v celom rozsahu zamietol, nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

18. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 C. s. p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

19. Podľa ustanovenia § 262 ods. 2 C. s. p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolaie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.